

Pada, mis ära suri

Ühel päeval oli Hodja naisel pada vaja.

„Hodja, kas sa saaksid mulle paja muretseda,“ pärib naine.

„Miks?“

„Mul on seda vaja“

Hodja läheb koputab naabri uksele.

„Kuidas ma sind aidata saan?“ pärib naaber

„Kallis sõber, mu naisel on pada vaja, kas ma saaksin sinu oma laenata?“

Naaber läheb tuppa ja tuleb tagasi vasest pajaga.

„Palun Hodja“

„Tänan“

Hodja läheb pajaga koju, annab selle naisele, kes pärast paja kasutamist annab selle Hodjale tagasi. Hodja läheb oma naabri juurde tagasi vasest pajaga mille sees on väike pott. Naaber avab ukse

„Mis on Hodja?“

„Sinu pott sünnitas lapse siis kui ta minu juures oli. Kuna sina oled paja, kes on lapse ema, omanik ja lapsuke on nii väike, et julm oleks teda emast lahutada, mõtlesin ma, et toon ta õige sinu juurde.

Naaber mõtles, et Hodja on natuke napakas läinud, aga kuna tema saab kasu ilusa pisikese poti näol, ei vaielnud ta vastu ja võttis paja vastu.

Päevad möödusid ja Hodja läheb jälle oma naabri uksele koputama.

„Mis on mu kallis Hodja?“

„Kallis sõber, mu naisel on jälle su pada vaja.“

Miks mitte, mõtleb naaber endamisi. Ta loodab järjekordse poti tasuta saada.

„Olgu Hodja“

Naaber läheb tuppa ja naaseb sealt potiga.

„Palun Hodja“

„Tänan“

Hodja läheb potiga koos koju. Päevad lähevad mööda, aga ei pada, ega Hodja lähe naabri juurde tagasi. Naaber läheb ise Hodja juurde oma paja järgi.

„Tere naaber“

„Tere. Aga kus mu pada on?“

„Kallis sõber, minu kaastunne.“

„Mida? Miks?“

„Sa ei saa aru? Su pada suri ära ja ma matsin ta maha.“

„Hodja, kas sa teed nalja? Pada pole elus, ta ei saa elada ja surra“

„Kas tõesti? See oli ju pada, kes sünnitas mõni aeg tagasi väikese poti. Kui sa seda usud, usud sa ka seda, et pada saab elada ja surra.“

Segaduses naaber läheb Hodja juurest ära ja ei näe oma pada enam kunagi.